

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی - کابل

۲۸ اپریل ۲۰۱۹

علل سکوت دولت دست نشانده در مورد فاجعه ثور!

شنبه- ۰۷ ثور ۱۳۹۸ - کابل: علی رغم آن که تعیین روز ها، هفته و ماه و سال کاریست که انسان برای همسوئی و هماهنگی خود با زمان آن را به وجود آورده و در ذات خود نه این روز بر روز دیگری برتری دارد و نه هم کمبود و به همین سان عکس آن، مگر در تاریخ ملل جهان هستند روز هائی که مردمان یک کشور، تمام سال منتظر آن می مانند تا در آن خوشی و شادمانی خود را ابراز دارند چون نوروز در خطه فرهنگی آریائی ها، و هستند روز هائی که مردم آن را به مثابه روز ماتم عمومی به رسمیت می شناسند مانند عاشورا در فرهنگ تشیع و اسلام.

از همین نوع روز ها در تاریخ معاصر کشور خود ما می شود به مثابه روز افتخار آفرین از ۲۸ اسد ۱۲۹۸ نام برد و از روزی که فاجعه پشت فاجعه را سبب گردیده به چندین اشغال و نابودی بیش از یک و نیم میلیون هموطن ما و ویرانی تمام زیر ساخت های اقتصادی، فرهنگی و تولیدی و نظامی و آواره شدن بیش از ۷ میلیون دیگر توأم با ۸۰۰ هزار معیوب پیامد آن بود، ۷ ثور ۱۳۵۷ را نام برد.

فاجعه ۷ ثور که به جرأت می توان نوشت تمام خانواده های افغانستان را داغدار ساخته است، یکی از آن ضرباتی بر پیکر کشور ما بود و چنان فجایعی را بار آورد که هریک آن می تواند شیرازه موجودیت یک کشور را از بین ببرد. مگر با وجود آن، گذشته از آن که فاجعه آفرینان یعنی آنهایی که چون گلاب زوی ها، سلیمان لایق ها، دستگیر پنجشیری ها، وکیل ها و سایر سگان زرین قلاده روس از تمام فجایعی که مرتکب شده اند خم به ابرو نمی آورند و هنوز هم ادعای خدمت به کشور را نشخوار می نمایند و حاضر نیستند حتا در سطح چند جمله از تمام مصایبی که بر مردم روا داشته اند از توده های میلیونی کشور پوزش بخواهند، دولت دست نشانده نیز خلاف سالهای قبل که حد اقل در سطح رسانه از آن روز فاجعه بار یاد می کردند، سکوت مرگ را پیشه نموده، امروز سرخط تمام اخبار را یا افتتاح طفل حرام پارلمان در روز گذشته به خود اختصاص داده بود و یا هم برگزاری لویه جرگه مشورتی. سکوت مرگی که گوئی اصلاً در ۴۱ سال قبل فاجعه ۷ ثور رخ نداده بود.

در یادداشت امروز خواهم کوشید تا بسیار مختصر به دوعلت سکوت دولت دست نشانده و رسانه های وابسته به امپریالیسم مکتب نمایم:

۱- نخستین علت سکوت دولت دست نشانده در قبال فاجعه ثور و فرار همگانی به اصطلاح دولتمردان افغانستان در از یاددهانی آن فاجعه خونبار، همسرشتی این اداره با حاکمیت محصول ۷ ثور می باشد. چه همان طوری که حاکمیت ۷

ثور با استفاده از قوای مخفی و علنی روسها به قدرت رسیدند و دمار از روزگار مردم افغانستان کشیدند حاکمیت فعلی نیز سوار بر تانکهای امریکائی و با ریختن خون خلق ما به وجود آمده، استمرار یافته است. این اداره بر مبنای همان سرشت مشترک یعنی وابستگی و غلامی بیگانگان به خود حق نمی دهد، تا انگشت انتقاد به طرف وطنفروشان خلقی- پرچمی و کودتا گران حرفه ئی وابسته به روس دراز نمایند، زیرا هر نوع افشاگری در حقیقت افشای خودشان را بار می آورد. آنها نمی خواهند ضرب المثل "دیگ به دیگچه گفت: روبت سیاه" در مورد خودشان صدق نماید.

۲- دومین دلیل اساسی برخورد کاسبکارانه و ماکیاولیستی و سکوت مرگ حکمداران و سیاسیون طبقات حاکم افغانستان در قبال جنایت پیشگان ۷ ثور، بر می گردد به زمان به اصطلاح انتخابات ریاست جمهوری.

این که تنی چند از کاندیدها خود پرچمی و یا خلقی بوده و اند و دست شان تا مرفق به خون خلق آغشته است و می توانند چشم امید به "رفقای" قبلی شان دوخته باشند باعث نمی گردد تا نوکران امپریالیسم غرب آن طیف از رأی دهندگان را کلاً به آنها سپرده، با موضعگیری علیه آنها و افشای جنایات و خیانت های شان، خود را از اخذ احتمالی آن رأی ها محروم نماید.

یعنی برای حکمداران و نمایندگان طبقات حاکم باز هم حفظ منافع و جایگاه خودشان اولویت دارد، تا افشای جنایتکاران و دادخواهی از خون خلق ما.

هموطنان گرامی!

وجدان بر ما حکم می نماید تا این را بگوئیم و به گفته خود عمل نمائیم که مسبب تمام بدبختی های مردم افغانستان در ۵ دهه اخیر مزدوران و نوکران خود و میهنفروش خلق و پرچم بوده اند. اگر افغانستان آزاد، سربلند و شگوفای می خواهیم باید کین و نفرت ما را از خلق و پرچم به فرزندان و نوادگان خود انتقال دهیم.

نابود باد دولت دست نشانده حامی و همکار جنایتکاران و خاینان خلقی- پرچمی!